

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
w Warszawie**

RWA-61-29/12

Warszawa, dn. 25 marca 2013 r.

DECYZJA Nr RWA- 7/2013

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z Nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 ww. ustawy

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,

umarza się jako bezprzedmiotowe postępowanie wszczęte z urzędu w związku z podejrzeniem stosowania przez Pozabankowy Fundusz Gwarancyjny Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie, praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów polegających na:

I. Prezentowaniu w materiałach promocyjno-reklamowych, treści wprowadzających ich odbiorców w błąd co do charakteru prowadzonej przez Przedsiębiorcę działalności poprzez twierdzenie, że prowadzi on działalność polegającą na gwarantowaniu depozytów w instytucjach finansowych, w szczególności, że prowadzi on system gwarancji depozytów instytucji finansowych nim objętych, w którym depozyty te objęte są gwarancją do kwoty 100 tysięcy euro, co może stanowić nieuczciwą praktykę rynkową w rozumieniu art. 5 ust. 1 w zw. z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz. U. Nr 171 poz. 1206) i może zostać uznane za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 24 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów.

II. Używaniu oznaczenia graficznego ludzako podobnego do oznaczenia wykorzystywanego przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny, co może stanowić nieuczciwą praktykę rynkową w rozumieniu art. 5 ust. 2 pkt 3 w zw. z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007r.

o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym i może zostać uznane za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 24 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów.

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura UOKiK w Warszawie (dalej również: Prezes UOKiK, Prezes Urzędu) wszczął w dniu 10 września 2012 r. postępowanie w sprawie podejrzenia stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów przeciwko Pozabankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (dalej: Pozabankowy Fundusz Gwarancyjny) pod zarzutem:

I. Prezentowania w materiałach promocyjno-reklamowych, treści wprowadzających ich odbiorców w błąd co do charakteru prowadzonej przez Przedsiębiorcę działalności poprzez twierdzenie, że prowadzi on działalność polegającą na gwarantowaniu depozytów w instytucjach finansowych, w szczególności, że prowadzi on system gwarancji depozytów instytucji finansowych nim objętych, w którym depozyty te objęte są gwarancją do kwoty 100 tysięcy euro, co może stanowić nieuczciwą praktykę rynkową w rozumieniu art. 5 ust. 1 w zw. z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz. U. Nr 171 poz. 1206) i może zostać uznane za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 24 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów.

II. Używania oznaczenia graficznego ludzako podobnego do oznaczenia wykorzystywanego przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny, co może stanowić nieuczciwą praktykę rynkową w rozumieniu art. 5 ust. 2 pkt 3 w zw. z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym i może zostać uznane za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 24 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i zważył, co następuje.

W toku prowadzonego postępowania Prezes Urzędu ustalił, że postanowieniem z dnia 28 sierpnia 2012 r. Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego odmówił Pozabankowemu Funduszowi

Gwarancyjnemu wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego. Prezes UOKiK ustalił, że umowę wyżej wymienionej spółki zawarto dnia 27 grudnia 2011 r. Zgodnie z art. 161 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. kodeks spółek handlowych (Dz.U. Nr 94, poz. 1037 ze zm.) z chwilą zawarcia umowy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością powstała spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w organizacji. Z okoliczności faktycznych sprawy wynika, że zgłoszenia umowy spółki do rejestru dokonano w dniu 13 sierpnia 2012 r. Natomiast zgodnie z art. 169 ustawy kodeks spółek handlowych, jeżeli zawiązanie spółki nie zostało zgłoszone do sądu rejestrowego w terminie 6 miesięcy od dnia zawarcia umowy spółki, spółka ulega rozwiązaniu.

Dodatkowo Prezes UOKiK ustalił, że Pozabankowy Fundusz Gwarancyjny prowadził działalność reklamowo-informacyjną poprzez stronę internetową www.funduszgwarancyjny.com. W toku przedmiotowego postępowania ustalono również, że strona internetowa www.funduszgwarancyjny.com przestała funkcjonować.

Prezes Urzędu ustalił, na mocy zebranego materiału dowodowego, że Pozabankowy Fundusz Gwarancyjny nie prowadzi działalności gospodarczej.

Mając na uwadze powyższe należy zważyć, co następuje. Zgodnie z art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania.

Umorzenie postępowania na podstawie art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego jest obligatoryjne, co oznacza, iż ustalenie przesłanki bezprzedmiotowości postępowania stwarza obowiązek zakończenia postępowania w danej instancji przez jego umorzenie, ponieważ brak podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do jej istoty. Dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy.

Podkreślić przy tym należy, iż przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione w toczącym się postępowaniu, a może ona powstać także w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organami administracyjnymi.

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 24 kwietnia 2003 r. (sygn. akt III SA 2225/01) podniósł, że bezprzedmiotowość postępowania oznacza brak któregoś z elementów stosunku materialnoprawnego, skutkującego tym, iż nie można załatwić sprawy

przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Jest to orzeczenie formalne, kończące postępowanie bez jego merytorycznego rozstrzygnięcia. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 22 października 2009 r. (sygn. akt I SA/Wa 834/09) wskazał, że bezprzedmiotowość może dotyczyć każdego z elementów stosunku administracyjnoprawnego, tj. podmiotu, przedmiotu postępowania, a także sytuacji, gdy stosunek, którego ustalenie jest przedmiotem wszczętej sprawy administracyjnej, nie jest stosunkiem administracyjnoprawnym.

W doktrynie formułowany jest podział przesłanek umorzenia postępowania ze względu na jego bezprzedmiotowość na podmiotowe i przedmiotowe. Jako przykład przesłanki podmiotowej wskazuje się śmierć osoby fizycznej, czy ustanie bytu osoby prawnej¹.

Postępowanie w sprawach naruszenia zbiorowych interesów konsumentów podobnie jak każde inne postępowanie administracyjne, toczy się z udziałem osób mających przymiot strony. Zgodnie z art. 101 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, stroną postępowania w sprawach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów *jest każdy, wobec kogo zostało wszczęte postępowanie w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów*. Zgodnie natomiast z przepisem art. 24 ust. 2 ww. ustawy, przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy. Przepisy określające zakaz stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, zawarte w art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stosuje się zatem jedynie do przedsiębiorców i ich związków.

W myśl art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów *„Ilekróć w ustawie jest mowa o: przedsiębiorcy – rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, a także: a) osobę fizyczną, osobę prawną, a także jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, której ustawa przyznaje zdolność prawną, organizującą lub świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, b) osobę fizyczną wykonującą zawód we własnym imieniu i na własny rachunek lub prowadzącą działalność w ramach wykonywania takiego zawodu, c) osobę fizyczną, która posiada kontrolę, w rozumieniu pkt. 4, nad co najmniej jednym przedsiębiorcą, choćby nie prowadziła działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, jeżeli podejmuje dalsze działania podlegające kontroli koncentracji, o której mowa*

---

¹ J. Borkowski, *Komentarz do art. 105*, w: B. Adamiak, J. Borkowski, *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, C.H. Beck, 8 wydanie, Warszawa 2006, s. 489.

w art. 13 (...)”.

W niniejszej sprawie Prezes Urzędu postawił zarzut stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przedsiębiorcy Pozabankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu. W toku prowadzonego postępowania ujawniono jednak, że nie doszło, w wymaganym przepisami kodeksu spółek handlowych terminie 6-u miesięcy od dnia zawarcia umowy spółki tj. do dnia 27 czerwca 2012 r., do zgłoszenia umowy spółki do sądu rejestrowego. W takiej sytuacji, mając na uwadze ww. przepisy, spółka ulega rozwiązaniu.

Brak statusu przedsiębiorcy po stronie podmiotu, wobec którego wszczęto postępowanie o stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów stanowi przeszkodę do prowadzenia postępowania, w konsekwencji uniemożliwia wydanie decyzji rozstrzygającej sprawę co do istoty.

W tym stanie rzeczy należało stosownie do art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego umorzyć – wszczęte w niniejszej sprawie – postępowanie w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeka się jak w sentencji decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i w związku z art. 479²⁸ § 2 Kodeksu postępowania cywilnego, od niniejszej decyzji stronie przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury UOKiK w Warszawie.

Dyrektor Delegatury UOKiK w Warszawie

Dorota Grudzeń-Barbaczowska

/podpis/

Otrzymuje:

1. A.a.